

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA ROMÂNNO-GERMANĂ DIN SIBIU

550324 - Sibiu, Calea Dumbrăvii, nr. 28-32
Tel.: +40 269 233 568, +40 369 401 002; Fax: 0269 233 576
web: www.roger-univ.ro; e-mail: office@roger-univ.ro

REGULAMENT

PRIVIND EVALUAREA ACTIVITĂȚII STUDENȚILOR ÎN SISTEMUL DE CREDITE TRANSFERABILE – S.C.T.

INTRODUCERE

Scopul prezentului Regulament este instituirea unui sistem analitic și individualizat de evaluare a activității studentești, precum și de creare a cadrului de mobilitate individuală a studenților între specializările, facultățile și universitățile de stat și/sau private din țară sau străinătate.

Prezentul Regulament cuprinde conceptul, terminologia și regulile care fundamentează organizarea și desfășurarea procesului didactic și de învățământ cu utilizarea unor unități de valoare, numite credite transferabile, în cadrul Universității Româno-Germane.

CAPITOLUL I. PRINCIPIILE GENERALE DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE A PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT

§ 1. Terminologie

Art.1. Termenii utilizați în prezentul Regulament vor avea următorul înțeles:

a. **Plan de învățământ – P.I.** = ansamblul activităților de instruire și evaluare reunite într-o concepție unitară din punct de vedere al conținutului și al desfășurării lor în timp, în vederea formării unui specialist cu diplomă recunoscută din perspectiva sistemului de învățământ românesc.

b. **Trunchi de bază** – reprezintă structura formativă de bază a P.I. (grupul de discipline), formată din totalitatea disciplinelor obligatorii și opționale necesare obținerii diplomei de licență (absolvire) într-o specializare.

c.**Specializare** – reprezintă ansamblul de discipline format din trunchiul de bază și module, alese de student, în (din) cadru planului de învățământ, pentru obținerea unei diplome de licență.

d.**Modul** – reprezintă ansamblul de discipline (obligatorii, opționale și facultative) care definesc traiectoria aleasă de student.

e.**Ciclu** – componentă temporară cu o durată de doi sau trei ani, perioadă în care se realizează pregătirea de bază sau pe module.

f.**Disciplina** – reprezintă elementul formativ de bază pentru alcătuirea planului de învățământ, cuprinzând activități unitare atribuite unui conținut formativ de sine-stătător.

Activitățile din conținutul unei discipline se desfășoară sub formă de curs (prelegere), seminar, laborator, proiect, teme individuale de curs, referate sau alte proiecte de cercetare, practică profesională, etc.

Durata unei discipline este de un semestru sau maxim două și conține una sau mai multe forme de evaluare în urma căreia (căroră) studentul acumulează creditele asociate disciplinei în conformitate cu dispozițiile prezentului Regulament.

În cazul disciplinelor desfășurate pe două semestre, evaluarea cuprinde și cel puțin un test de verificare a cunoștințelor dobândite în primul semestru, care se susține în cursul semestrului I.

Testul este individualizat în catalogul de evaluare a activității studenților la rubrica “activitate de seminar”.

g.**Disciplina obligatorie** – disciplină impusă în parcurgerea unei traiectorii

h.**Disciplina opțională** – disciplina aleasă din oferta de discipline a facultății necesară completării pachetului obligatoriu.

i.**Disciplina facultativă** – disciplina suplimentară aleasă facultativ de student pentru a-și extinde cunoștințele în domeniul ales, sau să studieze alte domenii de specializare.

j.**Credit** – reprezintă o valoare numerică convențională, care are la bază cantitatea minimă de muncă pretinsă studentului pentru fiecare disciplină în parte, sub diferite forme: participarea la cursuri, seminarii și laboratoare; studiu individual; elaborarea de proiecte și referate; efectuarea practicii de studiu; susținerea examenelor, colocviilor și verificărilor. Numărul creditelor alocate unei discipline formează pachetul de credite al acesteia.

Unitatea de măsură a creditului este punctul-credit.

k.**Punct-credit** – se calculează prin înmulțirea notei obținute cu numărul de credite prevăzute în P.I. pentru disciplina respectivă.

l.**Credit cumulat sau total (la nivel de semestru, an, ciclu)** – suma creditelor alocate sau validate pentru activitatea sau perioada menționată.

m.**Credit transferabil** – credit de echivalare al activităților din P.I. utilizabil pentru mobilități între facultăți (colegii universitare) și universități.

n. **Evaluare calitativă** – recunoașterea prin note de la 1 (unu) la 10 (zece) a gradului de acumulare a cunoștințelor dobândite în procesul de instruire, programată la sfârșitul activităților unei discipline.

o. **Evaluare finală** – reprezintă totalul punctelor obținute de student la o disciplină.

p. **Verificare pe parcurs** – modalitate de evaluare calitativă și cantitativă a muncii studentului prevăzută, de regulă, pentru disciplinele cu două semestre de studiu, care se susține în perioada de activitate didactică sau în sesiune.

§ 2. Obiective și principii generale

Art.2. Sistemul de credite transferabile este o modalitate modernă de măsurare a volumului minim de muncă necesar unui student pentru însușirea cunoștințelor, deprinderilor și capacităților la disciplinele cuprinse în planul de învățământ.

Unitatea de măsură a cantității muncii studentului pentru fiecare disciplină este creditul.

Art.3. Sistemul de credite transferabile (S.C.T.) nu măsoară volumul de muncă al cadrului didactic, ci pe cel al studentului (învățarea).

Creditele alocate unei discipline nu reprezintă numărul de ore de predare a disciplinei respective, ci sunt o măsură relativă, care specifică ponderea studiului necesar unei discipline din încărcătura totală a unui semestru sau an în planul de învățământ al fiecărei specializări.

Creditele nu înlocuiesc nota, punctele și/sau calificativul obținut de student și nu măsoară calitatea învățării, numărul de credite alocat unei discipline fiind integral obținut dacă studentul finalizează disciplina cu o notă de promovare.

Numărul de credite alocat unei discipline nu este o măsură a importanței sau al nivelului de dificultate al acesteia. Importanța disciplinei este reglementată prin regimul obligatoriu, opțional sau facultativ al acesteia.

2.1. Obiective

Art.4. Introducerea sistemului de credite transferabile vizează următoarele obiective.:

- a. facilitarea mobilității studenților și asigurarea cadrului pentru ca alegerea rutei profesionale de către student să devină realizabilă;
- b. crearea cadrului organizatoric și normativ pentru recunoașterea perioadelor de studii efectuate de studenți în alte universități din țară sau străinătate sau în cadrul unor specializări diferite din aceeași universitate;

- c. flexibilizarea programului de studiu în cadrul planurilor de învățământ și încurajarea parcursurilor individuale de învățare ale studenților;
- d. includerea unor noi discipline în P.I.;
- e. raționalizarea programului de muncă al studentului, evitarea sub sau suprasolicitărilor, prin evaluarea realistă a încărcării P.I. de către fiecare disciplină și prin luarea în considerare a cantității de muncă necesară și posibilă pentru toate sarcinile solicitate studentului în aceeași perioadă de timp;
- f. facilitarea reformei curriculare, a modularizării și ciclicizării învățământului superior, a implementării curriculum-ului național în învățământul universitar;
- g. compatibilizarea programelor de studii și rutelor universitare cu normele învățământului european.

2.2. Principii generale

Art.5. Transferabilitatea creditului. Este proprietatea acestora de a fi recunoscute indiferent de specializarea, profilul sau instituția la care au fost obținute, cu condiția ca numărul lor și programele disciplinelor să fie comparabile.

Transferul creditelor poate fi:

a. **Transfer orizontal**, care se referă la transferabilitatea creditelor între specializările aparținând aceluiași profil sau unor profile înrudite, acesta constituind baza *accesului la dubla licență*, fără refacerea traseelor comune diferitelor specializări.

b. **Transferul structural**, care se referă la posibilitatea recunoașterii creditelor între structurile aparținând unor specializări și profile diferite sau între facultăți și universități diferite, altele decât cele în care creditele au fost obținute, acesta constituind baza *mobilității structurale și interinstituționale a studenților*.

c. **Transfer temporal**, care se referă la posibilitatea obținerii în avans sau amânării (reprogramării) creditelor în interiorul ciclurilor și programelor de studii, inclusiv a prelungirii sau reducerii duratei studiilor, acesta constituind baza *individualizării parcursului de studiu*.

Transferabilitatea nu rezultă nemijlocit din introducerea sistemului de credite. Pentru aceasta sunt necesare planuri de învățământ și modalități de creditare compatibile, cu structuri flexibile, precum și *convenții* de recunoaștere reciprocă a creditelor, încheiate între instituții de învățământ superior sau între structuri ale aceleiași instituții de învățământ superior.

Art.6. Mobilitatea creditelor. Este expresia transferabilității acestora în planul stabilirii rutelor profesionale și al mobilității studenților între structurile intra și inter universitare. Pachetele de credite odată obținute pot fi incluse în construirea oricărei rute de specializare care cuprinde disciplinele respective, la orice structuri (colegii, facultăți, instituții), cu condiția ca acestea să lucreze cu

planuri de învățământ și sisteme de credite compatibile și să aibă convenții de colaborare. Mobilitatea creditelor presupune interpretarea flexibilă a regimului de disciplină obligatorie, opțională sau facultativă, de profil sau complementară, precum și o ofertă largă de cursuri opționale și facultative, de specialitate și adiționale, cu multiple posibilități de integrare în rute profesionale complementare și în aprofundarea pregătirii prin studii postuniversitare.

Art.7. Imperisabilitatea creditelor. Este proprietatea acestora de a fi definitive odată ce au fost obținute și de a fi recunoscute pe întreaga durată a programului de studiu, inclusiv prelungirile acesteia, indiferent de modificările de programă sau plan de învățământ care au intervenit pe parcurs. Pentru studenții care au întrerupt studiile sau care revin în Universitate pentru a relua studiile în ciclul I sau II la o nouă specializare, imperisabilitatea creditelor se recunoaște pe o durată de 5 ani de la încheierea duratei legale a studiilor (anul promoției care a absolvit în termenul legal - standard - programul de studii).

Art.8. Obligatorietatea creditelor. Studentul nu poate promova o disciplină, semestru, an de studiu sau ciclul de învățământ fără obținerea creditelor acordate în planul de învățământ fiecărei discipline. Numărul minim de credite ce trebuie obținut este de 30 credite/semestru și 60 credite/an, la disciplinele obligatorii și opționale.

CAPITOLUL II. ORGANIZAREA PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT (CURRICULUM UNIVERSITAR)

§ 1. Reguli generale de organizare a procesului de învățământ

Art.9. În facultățile Universității Româno-Germane, procesul formativ de la învățământul de zi și fără frecvență este structurat pe două cicluri, după cum urmează:

Ciclul I – cu o durată de doi ani (semestrele I – IV) învățământ de zi și trei ani (semestrele I – VI) învățământ fără frecvență, pentru toate specializările din cadrul fiecărui profil și cu posibilități de transferabilitate stabilite de consiliile facultăților. (conform planurilor de învățământ – n.n.)

Ciclul II – cu o durată de doi ani, (semestrele V – VIII) învățământ de zi și respectiv doi ani (semestrele VII – X) învățământ fără frecvență, cuprinzând ramuri și/sau specializări stabilite de consiliile facultăților (conform planurilor de învățământ).

Procesul formativ din cadrul colegiilor universitare nu este structurat pe cicluri de învățământ.

§ 2. Planurile de învățământ

Art.10. Elementul central al curriculum-ului universitar îl constituie planul de învățământ, ca document simultan, științific și administrativ. Planul de învățământ este structurat pe categorii de discipline, pe tipuri de activitate didactică și forme de evaluare și pe perioade compacte de studiu (semestre, ani, cicluri, programe).

Art.11. Planul de învățământ cuprinde două componente definitorii:

- a. **componenta formativă** – se referă la modul de distribuire a cunoștințelor de specialitate (discipline, module, pachete de discipline, specializări);
- b. **componenta temporală** – se referă la modul de planificare în timp a procesului de formare (săptămână, semestru, an de studiu, ciclu, perioadă standard de școlarizare).

Art.12. În legătură cu organizarea pe cicluri a planului de învățământ, structura pe categorii de discipline a planului de învățământ se elaborează în funcție de 2 (două) criterii:

A. Criteriul ponderii în formarea specialistului, în funcție de care disciplinele se grupează în:

a. **discipline fundamentale** sau **de bază**, care alcătuiesc trunchiul comun de formare generală în profil și asigură pregătirea fundamentală necesară accesului la oricare dintre specializările subordonate profilului;

b. **discipline de specializare**, care asigură dobândirea competențelor specifice în una-două din specializările subordonate profilului de bază, precum și în domenii interdisciplinare necesare specialistului;

c. **discipline complementare**, care asigură dobândirea unor competențe suplimentare adiționale în raport cu formația de bază, precum și lărgirea orizontului de cunoaștere, dezvoltarea capacității de acces la informație, la autoformare;

Disciplinele fundamentale, de profil, împreună cu cele de specializare, formează un pachet unitar: **pachetul disciplinelor de specialitate**. Promovarea acestuia este condiția de bază a obținerii diplomei de licență (absolvire).

B. Criteriul obligativității parcurgerii și promovării, în funcție de care disciplinele se grupează în:

- a. **discipline obligatorii;**
- b. **discipline opționale;**
- c. **discipline facultative.**

Art.13. În structurarea planului de învățământ și elaborarea sistemului de credite se operează simultan cu ambele criterii de grupare a disciplinelor, rezultând următoarele pachete disciplinare:

A. Pachetul disciplinelor obligatorii formează *curriculum-ul nucleu* sau *curriculum-ul obligatoriu* minim pentru formarea specialistului, constituind condiția minimală, dar nu și suficientă, de obținere a diplomei de studii corespunzătoare specializării și formei de învățământ. Acest pachet cuprinde:

- a. *discipline fundamentale* de profil;
- b. *disciplinele de specializare nominalizate*;
- c. *disciplinele complementare*, dintre care stabilite ca obligatorii prin reglementările și actele normative în vigoare (de exemplu Limbi străine) sau considerate de catedre și facultăți ca strict necesare integrării profesionale a specialistului.

B. Pachetul disciplinelor opționale formează *curriculum-ul opțional* sau *curriculum-ul de extensiune* și este alcătuit din:

a. *discipline de specializare* care vizează aprofundarea unor direcții particulare în specializare sau/și anticiparea și pregătirea opțiunii studentului privind direcția continuării studiilor în ciclul II și respectiv în ciclul de studii aprofundate sau masterat.

b. *discipline complementare*, dintre cele care, constituite într-un *model*, conferă o competență *specifică* sau o extindere a domeniilor de exercitare a calificării de bază.

C. Pachetul disciplinelor facultative este alcătuit din *discipline complementare* și vizează lărgirea orizontului de cultură și cunoaștere al studenților sau dobândirea unor competențe suplimentare de care studentul consideră că are nevoie. Din punct de vedere al accesului la studierea lor și al regimului de finanțare, disciplinele facultative pot fi:

a. discipline facultative *cuprinse în planurile de învățământ*, la care studenții au acces, prin opțiune liberă, cu condiția încadrării în normele privind constituirea formațiilor de studiu și în limitele maxime ale duratei săptămânale a programului de studiu.

b. tratat și în funcție de sensul modificării cadrului legislativ și al reformei învățământului superior, Universitatea preconizează *extinderea regimului opțional și facultativ*, urmând ca studenții să aibă posibilitatea de a parcurge discipline opționale și facultative, indiferent de planurile de învățământ în care sunt cuprinse.

§ 3. Formele activității de predare/învățare

Art.14. În alocarea pachetului de credite pentru disciplinele cuprinse în planurile de învățământ se operează cu următoarele forme de activitate didactică (de învățare):

- A. Activități colective sau de grup, cu caracter de studiu dirijat, instituționalizat:
 - a. cursuri (prelegeri);
 - b. seminarii;
 - c. laboratoare sau forme echivalente;
 - d. practică.
- B. Activități individuale, cu caracter de studiu independent:
 - a. studiu individual (bibliografic);
 - b. pregătirea lucrărilor practice și de laborator;
 - c. întocmirea de referate;
 - d. realizarea de lucrări practice individuale;
 - e. pregătirea formelor de verificare;
 - f. elaborarea lucrării de licență (absolvire).

Art.15. Activitățile colective sunt specificate în mod explicit în planurile de învățământ, cu precizarea numărului de ore prevăzut pentru fiecare formă de activitate.

Art.16. Activitățile individuale sunt dimensionate implicit, prin sarcinile de învățare solicitate studenților în procesul de învățământ, volumul lor regăsindu-se în numărul de credite alocat fiecărei discipline. Activitățile individuale pot fi specificate în fișa disciplinei și/sau în planul de învățământ.

Art.17. Activitățile didactice sunt definite, în sistemul creditelor, drept activități de învățare ce trebuie realizate de studenți pentru însușirea disciplinelor din planurile de învățământ și pentru dobândirea creditelor corespunzătoare. Cantitatea de muncă aferentă fiecărei activități de învățare se comensurează în unități de timp (număr de ore/săptămână).

Art.18. Repartizarea numărului de ore pe activități de predare/învățare, pentru fiecare disciplină și pe ansamblul planului de învățământ, se stabilește de catedre și consiliile facultăților (colegiilor universitare), în funcție de tipul, importanța și natura disciplinelor de studiu, de cerința distribuirii raționale a timpului disponibil al studenților pe discipline și forme de învățare, precum și în concordanță cu standardele naționale în materie de curriculum universitar.

În stabilirea numărului maxim de ore săptămânal pentru disciplinele obligatorii, se va lua în considerare și importanța, pentru studenți, a parcurgerii unor pachete de discipline opționale, facultative, care să le ofere competențe adiționale, utile în integrarea profesională sau pentru accesul la o altă specializare, prin transferabilitatea creditelor.

Art.19. Numărul de ore săptămânal pentru activitățile de învățare individuale se stabilește pe baza timpului de muncă disponibil al

studentilor, calculat ca diferență între timpul total (nominal) de muncă săptămânal și timpul ocupat prin activitățile didactice colective, avându-se în vedere că:

a. Timpul total (nominal) de muncă se înscrie în limitele de 40-42 ore/săptămână. Timpul total săptămânal necesar activităților de învățare colective și individuale la disciplinele de specialitate, obligatorii și opționale poate fi limitat la 34-35 ore, în special în anii III și IV, pentru a oferi studenților posibilitatea de a frecventa și discipline opționale sau facultative, dintre cele care nu fac parte din pachetul de credite obligatorii pentru licență (absolvire).

b. Timpul de muncă pretins studenților sub forma activităților individuale de învățare crește proporțional cu reducerea numărului de ore alocate activităților didactice colective, inclusiv în cazul în care această reducere este efectuată individual și voluntar de către studenți prin nefrecventarea unora dintre activitățile colective înscrise în planurile de învățământ.

§ 4. Programele analitice ale disciplinelor

Art.20. Conținutul pregătirii necesar pentru obținerea creditelor este stabilit prin programele analitice ale disciplinelor. Volumul acestuia trebuie să se încadreze în limitele de timp (numărul de ore) repartizate activităților colective și individuale de învățare a disciplinei și reflectate de numărul creditelor alocate acesteia.

Nu se admit încărcări arbitrare care să implice un volum de muncă mai mare decât cel normal, dimensionat prin mărimea pachetului de credite al disciplinei.

Art.21. Conținutul programelor analitice precum și celelalte elemente care plasează disciplina în sistemul creditelor transferabile sunt sintetizate în fișa disciplinei. Aceasta este un document instituționalizat care oferă studenților toate informațiile necesare privind tipul disciplinei, obiectivele și conținutul acesteia, condiționările de înscriere și promovare, formele de evaluare.

Fișa disciplinei face parte integrantă din sistemul de credite al fiecărei specializări și se aduce în timp util la cunoștința studenților.

CAPITOLUL III. ALOCAREA CREDITELOR, EVALUAREA ȘI PROMOVAREA

§ 1. Norme și proceduri de alocare a creditelor

Art.22. Creditele se alocă disciplinelor de studiu în funcție de numărul orelor de activitate didactică (cursuri, seminarii, laboratoare, practică) înscris în planurile de învățământ, la care se aplică un coeficient de corecție corespunzător

cantității de muncă estimată ca necesară pentru activitățile individuale de învățare. Valoarea acestui coeficient poate fi subunitară (inclusiv zero), unitară sau supraunitară, în funcție de opțiunile catedrelor și facultăților (colegiilor universitare), conform procedurilor ce vor fi prezentate în aliniatele următoare.

Art.23. Durata standard a unei discipline este de **un semestru, sau maxim două**, cu 14 săptămâni de activitate didactică pentru fiecare semestru.

Art.24. Disciplinele care, în sistemul tradițional, erau planificate pe două sau mai multe semestre sau care, prin conținutul lor, solicită o perioadă de predare și învățare mai mare decât un semestru, se adaptează semestrializării, prin restructurare, aplicându-se, opțional, una din următoarele proceduri:

- a. se menține denumirea disciplinei, dar conținutul acesteia se organizează în corpusuri unitare de cunoștințe, coerente sub raport științific și succesive sub raportul logicii procesului de învățare, fiecare parte a disciplinei astfel structurată fiind desemnată sub același titlu, dar cu specificări prin cifre romane (I, II, III, IV etc.);
- b. se adaugă la denumirea generală a disciplinei una sau mai multe note distinctive, de specificare, corespunzător delimitărilor de conținut impuse de încadrarea în limitele de timp ale unui singur semestru;
- c. se reduce, prin sintetizare și esențializare, dimensiunile cantitative ale programei analitice a disciplinei până la nivelul încadrării în posibilitățile de predare și învățare ale unui semestru;

Oricare dintre aceste soluții se adoptă în contextul reconsiderării de ansamblu a principiilor și strategiei de elaborare a curriculum-ului universitar.

Art.25. Structura standard a unui an universitar cuprinde: 28 de săptămâni de activitate de predare/învățare, 3 săptămâni sesiune de iarnă, 4 săptămâni sesiune de vară și 4 săptămâni sesiune de toamnă, adică un total de 39 săptămâni de activitate de predare, învățare și evaluare instituționalizată, acest număr constituind baza de calcul a timpului total de muncă anual ce poate fi pretinsă studenților sub toate formele activității de învățare.

Art.26. Practica de specialitate organizată în perioade compacte, de 1-3 săptămâni, la sfârșitul semestrului sau anului universitar, după caz, nu se însumează la numărul anual al săptămânilor de activitate didactică. Numărul orelor efectuate în această perioadă se distribuie, ca ore de activitate săptămânală, pe cele 28 de săptămâni de activitate didactică ale anului universitar.

Art.27. Durata totală a unei săptămâni de activitate profesională a studentului, pentru toate categoriile de activități de predare și învățare, colective și individuale, este, în medie, de 40-42 ore. Această durată rezultă din însumarea timpului de studiu săptămânal instituționalizat cu timpul de studiu săptămânal

individual, fiind luată ca limită maximă a cantității de muncă ce poate fi solicitată studentului, în condiții normale, pentru însușirea tuturor disciplinelor creditate (obligatorii, opționale, facultative).

Durata unei săptămâni de studiu instituționalizat este de maximum 30 ore. Aceasta se determină prin însumarea orelor de activitate didactică colectivă dirijată (cursuri, seminarii, laboratoare, practică) prevăzute în planul de învățământ pentru toate categoriile de discipline (obligatorii, opționale, facultative).

În numărul maxim de 30 ore de activități instituționalizate pe săptămână se include și numărul orelor ce rezultă din distribuirea practicii organizată în perioade compacte la sfârșitul semestrului sau anului universitar, după caz. Acest număr se calculează împărțind numărul total al orelor de practică comasată la numărul săptămânilor celor două semestre, luând în considerare că o săptămână de practică compactă cuprinde 30 ore de activitate instituționalizată.

Art.28. Încărcarea normală a unui semestru este cuantificată cu 30 credite, conform standardelor E.C.T.S. ("European Credits Transfer System"). Eventualele abateri trebuie compensate pe parcursul anului universitar, astfel încât un an să fie încărcat cu minim 60 credite.

Numărul minim de 30 de credite/semestru se alocă disciplinelor fundamentale de profil și celor de specialitate, obligatorii și opționale, a căror promovare condiționează accesul la examenul de licență (absolvire). Numărul real de credite obținute semestrial de studenți poate fi sporit prin cumularea creditelor obținute la disciplinele facultative.

Numărul minim de credite pentru durata standard a programului de studiu, care trebuie întrunit de studenți este de 240 credite pentru a obține dreptul de a se prezenta la examenul de licență și de 180 credite pentru a obține dreptul de a se prezenta la examenul de absolvire.

Pentru învățământul fără frecvență sau la distanță cu o durată de 5 ani, la specializările la care durata corespunzătoare învățământului de zi este de 4 ani, se menține norma de 240 de credite, redistribuite pe semestre, ani și cicluri conform particularităților acestei forme de învățământ. Obținerea numărului de credite aferent fiecărei forme de învățământ conferă studenților calitatea de absolvenți ai specializărilor la care au obținut creditele respective.

Art.29. Dimensionarea pachetului de credite alocat fiecărei discipline, precum și echilibrarea pe ansamblul disciplinelor cuprinse în planurile de învățământ a creditelor aferente unui program complet de studiu se efectuează pe baza indicatorului număr de ore/unitate credit, de către Consiliul facultății. Unitatea de credit măsoară cantitatea de muncă investită de student pentru a învăța un anumit quantum de cunoștințe, iar numărul unităților de credit alocate unei discipline exprimă ponderea disciplinei în obținerea unei calificări universitare.

§ 2. Sistemul de evaluare și promovare a anilor și ciclurilor de studii

2.1. Evaluarea

Art.30. Obținerea de către studenți a pachetului de credite aferent disciplinelor creditate se face prin promovarea formelor de evaluare stabilite prin planul de învățământ pentru fiecare disciplină de studiu.

Art.31. Sistemul creditelor nu înlocuiește aprecierea prin **note** și calificative și nu are o legătură directă cu calitatea pregătirii studenților. Aceasta se reflectă prin nivelul notelor sau calificativelor obținute.

Art.32. Condiția necesară și suficientă a dobândirii creditelor alocate unei discipline este *obținerea notei minime de promovare (cinci)*, sau a calificativului admis la formele de evaluare, precum și realizarea sarcinilor *de studiu individual* precizate pentru disciplina respectivă, prin fișa acesteia.

Art.33. Condiția de bază a evaluării în sistemul creditelor este ca formele de evaluare să respecte cât mai fidel volumul și structura activităților de învățare realizate de studenți și să ofere o măsură corectă a cantității de muncă investită de ei în însușirea disciplinelor de studiu.

Formele de evaluare practicate în sistemul creditelor transferabile se definesc în funcție de două criterii:

A. Criteriul metodelor de verificare și apreciere a pregătirii studenților, în funcție de care evaluările pot fi:

- a. examene scrise
- b. examene orale și/sau colocvii
- c. verificări pe parcurs
- d. probe sau teste de cunoștințe
- e. lucrări practice sau de laborator
- f. evaluări pe baza referatelor, proiectelor sau temelor de cercetare

B. Criteriul tipului de evaluare și al etapei în care evaluarea se efectuează, în funcție de care evaluările pot fi:

- a. evaluări finale, sumative sau cumulative, care se realizează la încheierea perioadei de studiu a disciplinei, în presesiunile sau sesiunile prevăzute pentru formele de verificare specificate în P.I.
- b. evaluări continue, care se realizează pe parcursul perioadei de studiu al disciplinei (al semestrului - teste și referate)

De regulă, evaluările finale se desfășoară sub forma examenelor scrise, a examenelor orale și/sau colocviilor ori a probelor de cunoștințe, iar evaluările continue sub forma lucrărilor practice sau de laborator, a referatelor, a testelor, proiectelor și temelor de cercetare, precum și prin probe de cunoștințe.

2.2. Promovarea

Art.34. Promovarea disciplinelor și obținerea creditelor corespunzătoare pot fi condiționate prin planul de învățământ sau alte modalități, de Consiliul facultății (colegiului universitar), în diferite proporții, de îndeplinirea de către studenți a unor criterii complementare de evaluare a activității lor, cum sunt:

- frecvența la activitățile didactice;
- gradul de participare la seminarii;
- calitatea lucrărilor practice și de laborator curente;
- participarea la sesiuni științifice etc,

care sunt reprezentate prin rubrici specifice în catalogul de evaluare a activității studenților (C.E.A.S.).

Totalitatea formelor de evaluare a însușirii unei discipline formează un pachet unitar indivizibil.

Art.35. Promovarea disciplinei și obținerea creditelor aferente sunt condiționate de promovarea tuturor formelor de evaluare stabilite prin fișa disciplinei și P.I. și de obținerea notelor și calificativelor minime reglementate prin sistemul de alocare și dobândire a creditelor. Nici o formă de evaluare nu este facultativă.

Art.36. Formele de verificare se susțin în sesiunile sau presesiunile programate și prevăzute în structura anului universitar.

În sesiunile semestriale se susțin formele de verificare la disciplinele prevăzute în P.I. în semestrul respectiv.

Art.37. Facultățile (colegiile universitare) vor organiza, la cererea studenților, presesiuni, cu durata de două săptămâni înaintea sesiunilor de iarnă și vară, în cursul perioadei de activitate didactică.

În timpul presesiunii pot fi susținute formele de verificare nepromovate sau colocviile ori verificările pe parcurs prevăzute în P.I.

Art.38. La fiecare disciplină studenții pot susține formele de verificare de cel mult 5 (cinci) ori, în timpul presesiunilor sau sesiunilor.

Art.39. Prezentarea la formele de verificare este programată de studenți în funcție de opțiunile proprii, cu acordul cadrelor didactice.

Art.40. Numărul disciplinelor la care pot fi susținute forme de verificare în sesiunea de toamnă **nu este limitat.**

Art.41. În cadrul sistemului de credite transferabile nu se operează cu noțiunile de restanță și restanțieri. În consecință, nu se organizează sesiuni de restanțe.

Art.42. Perioadele programate prin structura anului universitar, în care studenții pot susține formele de verificare prevăzute în P.I. sunt:

- a. presesiunea de iarnă, organizată cu două săptămâni înaintea sesiunii de iarnă;
- b. sesiunea de iarnă;
- c. presesiunea de vară, organizată cu două săptămâni înaintea sesiunii de vară;
- d. sesiunea de vară;
- e. sesiunea de toamnă;
- f. sesiunea excepțională, organizată în primele cinci zile de la începerea anului universitar, în cursul perioadei de activitate didactică.

Art.43. Pachetul de credite alocat unei discipline este indivizibil și nu poate fi obținut în etape sau fracționar.

Art.44. Disciplina la care studentul nu a obținut nota minimă (cinci) după cea de-a cincea examinare se consideră nepromovată.

În acest caz, dacă disciplina considerată nepromovată este una din cadrul sistemului de condiționare, studentul nu promovează anul de studiu respectiv, urmând a-l repeta.

Art.45. La repetarea anului de studiu studentul va trebui să promoveze disciplina sau disciplinele care au atras repetarea anului, precum și alte discipline obligatorii stabilite de Consiliul facultății.

Art.46. Disciplinele opționale și facultative pot fi promovate până la încheierea ciclului.

În cadrul formelor de învățământ de scurtă durată (colegii universitare) disciplinele opționale și facultative pot fi promovate până la încheierea perioadei de studii.

Art.47. Pentru promovarea disciplinelor cu o durată de două semestre, obținerea creditelor la forma de verificare din semestrul II nu este condiționată de obținerea creditelor din semestrul I.

Art.48. Promovarea anului de studiu se realizează prin obținerea creditelor la toate disciplinele obligatorii, necondiționate sau condiționate (prevăzute în s.c.c.p.p.s.), și la alte discipline opționale și facultative, cu condiția ca numărul acestora să fie de minim 60 de credite.

Art.49. În perioada școlarizării numărul repetării anilor de studiu este nelimitat, cu plata taxei de repetare și a taxei de școlarizare aferente.

Art.50. Obținerea creditelor și promovarea anilor de studiu și a ciclurilor depind de îndeplinirea unor condiții generale și specifice care traduc interdependențele și succesiunile necesare în parcurgerea unui program de studiu și cerințele minime pentru dobândirea unei calificări universitare. Totalitatea acestor condiții formează **sistemul de condiționare a creditelor și de promovare a programelor de studii (s.c.c.p.p.s.)** și constituie cadrul normativ al perioadelor de studii, al transferului și al mobilității creditelor.

Art.51. Din punct de vedere al naturii lor și al sferei de acțiune condiționările creditelor sunt de trei tipuri:

A. Condiționările de conținut – se referă la relațiile dintre disciplinele creditate și impun o anumită ordine cronologică a parcurgerii disciplinelor și obținerii creditelor. Ele se aplică acelor discipline care, prin conținutul lor, se înscriu într-o succesiune necesară a proceselor de învățare, în sensul că accesul la învățarea unei discipline este condiționat de promovarea în prealabil a uneia sau mai multor discipline, logic premergătoare. Aceste condiționări pot fi:

a. *Condiționări intradisciplinare*, care se aplică disciplinelor unitare dar divizate prin semestrializare, menționându-se, de exemplu, că prezentarea la disciplina X2 este condiționată de promovarea în prealabil a disciplinei X1.

b. *Condiționări interdisciplinare*, care se aplică disciplinelor a căror învățare presupune însușirea anterioară de către studenți a uneia sau mai multor discipline conexe, de graniță sau premergătoare, care se constituie într-o premisă strict necesară a accesului la disciplinele în cauză.

În ambele cazuri, condiționările trebuie să fie expres prevăzute în planul de învățământ sau în hotărârile Consiliilor facultăților (colegiilor universitare) și să reflecte o interdependență reală între conținuturile acestora.

B. Condiționările cantitative – se referă la numărul și structura creditelor ce trebuie obținute de student pentru promovarea anilor de studiu și a ciclurilor, pentru trecerea de la un ciclu la altul și pentru prezentarea la examenul de licență.

Absolvirea ciclului I și trecerea în ciclul II sunt condiționate de obținerea pe ansamblul celor patru semestre a unui număr minim de 120 credite la disciplinele obligatorii și opționale care alcătuiesc **parcursul obligatoriu de promovare a ciclului**.

Studenții care nu doresc să continue studiile în ciclul II pot obține, la cerere, un atestat din care să rezulte promovarea ciclului I.

C. Condiționările calitative fac legătura între sistemul creditelor și sistemul de evaluare a calității pregătirii studenților. Cadrul de referință al acestor condiționări îl constituie punctajele obținute la fiecare disciplină, calculate prin înmulțirea notei obținute cu numărul de credite acordate disciplinei respective.

Condiționările de acest tip constau în stabilirea unui număr minim de puncte necesar pentru promovarea disciplinelor, a anilor de studii și ciclurilor și pentru prezentarea la examenele de licență (absolvire). Ele sunt specifice fiecărei discipline și fiecărei specializări și se stabilesc prin sistemele proprii de obținere a creditelor, potrivit strategiei catedrelor și facultăților (colegiilor universitare). Condiționările calitative se pot stabili la următoarele niveluri și în următoarele scopuri:

- a. *La nivelul disciplinelor*, drept condiții de promovare, atunci când se consideră că nota minimă de promovare este mai mare de 5(cinci). În acest caz se stabilește un punctaj minim de promovare. De exemplu, pentru o disciplină cu șapte credite se poate stabili un număr minim de 42 de puncte, ceea ce implică o notă minimă de 6(șase). Disciplinele la care nu se obține punctajul minim se consideră nepromovate.
- b. *La nivelul anilor și ciclurilor de studii*, drept condiții de promovare și de trecere, situație în care, pe lângă condiționările cantitative, se stabilește și un punctaj minim de promovare rezultat din înmulțirea numărului de credite cu media generală a anului, calculată pe baza notelor obținute la disciplinele creditate.

§ 3. Condițiile absolvirii și diploma de licență (absolvire)

Art.52. Absolvirea ciclului II și prezentarea la examenul de licență sunt condiționate de obținerea numărului total de credite aferent duratei programului de studiu, minim 240 de credite alocate disciplinelor care alcătuiesc parcursul obligatoriu de promovare, potrivit prevederilor prezentului regulament și sistemului de credite al fiecărei specializări.

Prezentarea la examenul de absolvire (în cazul colegiilor universitare) este condiționată de obținerea unui număr minim de 180 credite alocate disciplinelor care alcătuiesc parcursul obligatoriu de promovare.

Art.53. Disciplinele pentru examenul de licență (absolvire) sunt prevăzute în P.I. al fiecărei specializări, sau stabilite de Consiliile facultăților (colegiilor universitare).

Disciplinele prevăzute pentru examenul de licență (absolvire), inclusiv susținerea lucrării, se creditează distinct cu un total de 30 credite, din care 15 credite vor fi alocate pentru susținerea lucrării de diplomă.

Art.54. La cererea absolventului care nu a promovat examenul de licență se eliberează "Certificatul de absolvire".

CAPITOLUL IV. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art.55. Aplicarea și coordonarea sistemului de credite transferabile se realizează la nivelul Universității de către o comisie a Senatului, iar la nivelul catedrelor și facultăților (colegiilor universitare) de către coordonatori desemnați în acest sens, de consiliile facultăților (colegiilor universitare).

Art.56. Pe baza prezentului regulament facultățile, colegiile universitare și departamentele vor elabora planurile de învățământ, având în vedere standardele de curriculum universitar național. Se vor lua în considerare cerințele de compatibilizare cu alte universități și se vor întreprinde demersuri de încheiere a unor convenții cu acestea, privind recunoașterea reciprocă a creditelor.

Art.57. Pentru standardizarea și facilitarea utilizării calculatorului, disciplinele se codifică.

Art.58. Dispozițiile prezentului regulament se aplică începând cu anul universitar 1998/1999.

Pentru studenții care au început studiile în anul universitar 1998/1999 Senatul Universității poate hotărî ca anumite dispoziții din prezentul regulament să nu fie aplicabile, cu precizarea modului în care se va desfășura procesul de învățământ în acest caz.

Art.59. Orice dispoziții privitoare la evaluarea activității studenților, contrare prezentului regulament, se abrogă.

Art.60. Prezentul regulament se adoptă, modifică sau abrogă de către Senat cu votul majorității absolute a membrilor săi.

Adoptat prin Hotărârea Senatului Nr. 32 din 17 septembrie 1999

RECTOR,

Prof.univ.dr. Antonie IORGOVAN

COMISIA DE REDACTARE:

Asist.univ.drd. Marius-Ioan MAZILU

Asist.univ.drd. Manuel GUȚAN

REGULAMENT
PRIVIND EVALUAREA ACTIVITĂȚII STUDENȚILOR
ÎN SISTEMUL DE CREDITE TRANSFERABILE – S.C.T.

CUPRINS

INTRODUCERE.....	2
CAPITOLUL I. PRINCIPIILE GENERALE DE ORGANIZARE ȘI	
FUNCȚIONARE A PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT...2	
§ 1.Terminologie	2
§ 2.Obiective și principii generale.....	4
CAPITOLUL II. ORGANIZAREA PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT	
(CURRICULUM UNIVERSITAR).....6	
§ 1.Reguli generale de organizare a procesului de învățământ.....	6
§ 2.Planurile de învățământ.....	6
§ 3.Formele activității de predare/învățare.....	8
§ 4.Programele analitice ale disciplinelor.....	9
CAPITOLUL III.ALOCAREA CREDITELOR, EVALUAREA ȘI	
PROMOVAREA.....10	
§ 1.Norme și proceduri de alocare a creditelor.....	10
§ 2.Sistemul de evaluare și promovare a anilor și ciclurilor de studii.....	12
§ 3.Condițiile absolvirii și diploma de licență.....	17
CAPITOLUL IV. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII.....17	